

Buddhista szerelmes

*Buddha azt mondja: nincs olyan tenger,
olyan hegykaréj s vágykozás, hogy el ne mossa
a csillagokon tajtékzó idő: az örök nevetés:
szeretlek, szeretlek, amíg élek,
szeress, szeressél, amíg élsz.*

*Buddha azt mondja: nem a test a bűn,
nem a hatalom, nem a gazdagság;
a mocskos ragaszkodás keni be sárral a képed:
szeress, szeressél, amíg élsz,
szeretlek, szeretlek, amíg élek.*

*Buddha azt mondja: te magad káprázata,
indagubancban jársz, zöld bilincsből,
arcod a semmi csiga-ködébe vész:
szeretlek, szeretlek, amíg élek,
szeress, szeressél, amíg élsz,*

*Buddha azt mondja: szerelmesedben én rejtőzök,
hiába keresed mosolyán, csipőjében, nem ő
a titka a rózsza üdvösség-leheletének:
szeress, szeressél, amíg élsz,
szeretlek, szeretlek, amíg élek.*

*Buddha azt mondja: tollasodik a héja,
szárnya nő, fölszáll vijjogva a térbe
s testéből nem marad csak a tiszta röptetés:
szeretlek, szeretlek, amíg élek,
szeress, szeressél, amíg élsz.*

*Buddha azt mondja: szenvedni született
az ember és a kő, szenvednek a görönggyök,
óriáspipacsok, pillanatok, véglények:
szeress, szeressél, amíg élsz,
szeretlek, szeretlek, amíg élek.*

*Buddha azt mondja: felejtse el anyádat,
dobj szülőföldedre szemfedőt, szivedet úgyszólván
markába kapja a mindenség-rettegés:
szeretlek, szeretlek, amíg élek,
szeress, szeressél, amíg élsz.*

Buddha azt mondja: mihez kötöd magad?
Itt üresség minden: arany templomok,
acélhasú birodalmak, világteremtések:
szeress, szeressél, amíg élsz,
szeretlek, szeretlek, amíg élek.

Buddha azt mondja: miért csak egyet szeretsz?
Nekem éppoly kedves egy levél, egy pióca,
mint a nap s tízezer más csillag vagy ész:
szeretlek, szeretlek, amíg élek,
szeress, szeressél, amíg élsz.

Buddha azt mondja: két indulat, nő a férfit,
férfi a nőt üvöltő vaddá teszi végül,
neked a hallgatás ágán van a fészked:
szeress, szeressél, amíg élsz,
szeretlek, szeretlek, amíg élek.

Buddha azt mondja: halássz a halálra
szomjúságod folyóján, s hálódon
átvakít egyszer a gyöngypikkelyes feledés:
szeretlek, szeretlek, amíg élek,
szeress, szeressél, amíg élsz.

Szerelmem! kiáltok: te vagy a Buddha
s én a te öledbe veszek, félő utasa
a meg-nem-maradásnak, éjnek:
szeress, szeressél, amíg élsz,
szeretlek, szeretlek, amíg élek.

Mátészalka, 1982. február 8–9.